

K. M. A.

Kvartalshilsen

Nr. 1

Januar 1909

2. aarg.

«Ikke fremmede og utlændinger, men Guds husfolk».

Ef. 2, 19.

Dette er Guds hilsen ogsaa til os, saasandt vi er „komne nær til ved Kristi blod“ Ef. 2, 13. Er vi „i Jesus Kristus“, staar vi ikke længere utenfor som fremmed, utlænding, men hører med til riket; hører med som lykkelig, glad, ansvarshavende borger. Hvor deilig det er at faa lov at ha ansvar ogsaa i Guds rike; det er noget av det som gjør livet rikt.

Kjære K. M. A. søstre Gud har git os nyt ansvar i sit rike, idet han har utvidet vort arbeide. Vi maa, særlig naar vi tænker paa Tysfjorden, si: „Herre, vi er ringere end al din miskundhet og barmhjertighet“. Gjennem arbeidet deroppe kalder Gud os til ny tjeneste i bøn, i offer, i taksigelse. La os da ogsaa ta imot kallet; være „Guds husfolk“, gaa ut og ind hos Ham i bøn, i tjeneste, i tak. La os i det nye arbeidsaar se mere hvor „rike vi er i Gud“, og derigjennem ogsaa bli mere „rike i al god gjerning“. — Gud give os alle et velsignet nyt aar i Jesu navn.

Fra Tysfjorden.

Et halvt aar er det alt siden K. M. A. fik begynde sit lille arbeide blandt lapper og norske i Tysfjorden. Godt og glædelig har det været at se hvordan Gud har ladet kjærlighet til og interesse for gjerningen spire frem baade her og der. Vi tør sikkert tro, at saken allerede har vundet mange trofaste venner. — Pengebidragene er ogsaa blit større nu, arbeidet er kommet igang, end de var da det endnu kun gjaldt at holde vor tro og vort mot oppe. Saaledes har vi hat den store glæde, at en kvindeforening, ledet av fru oberstinde Strugstad, der i mange aar har arbeidet for det lappiske barnehjem i Rotsundelv, nu har bestemt sig til at dele sine bidrag mellem barnehjemmet og K. M. A.s arbeide i Tysfjorden. Resultatet av delingen var denne gang kr. 400.00, for hvilken værdifulde hjelp vi ogsaa herigjennem bringer vor hjerteligste tak. — Ikke mindre trossstyrkende har det været at se, hvordan alt har været tilrettelagt til enhver tid, saa vor kjære utsending aldrig har været forlegen for virke. Rigtignok synes det, som arbeidet denne første tid har faldt *vel* saa meget blandt norske som blandt lapper. Men for det ene trænger søster Olivia at faa leve sig litt ind i forholdene deroppe

«Har Herren og jeg samme maal, saa kan jeg trygt stole paa at han arbeider mens jeg ber».

Th. Hogben.

først, trenger tid at sætte sig litt ind i lappernes vanskelige sprog o. s. v., og for det andet behøver man neppe meget kjendskab til forholdene dernord for at turde si: Guds ord er dyrt der. Saa missionsarbeidet er like stort, like paakrævet blandt den ene del av befolkningen som blandt den anden. Og hvor Herren selv har vist vei stykke for stykke, bør vi med tak følge. Alt ialt tror vi at kunne si: Herren har bekjendt sig til gjerningen og har vist, at Han selv vil lede og styre den. Inderlig kjærte hadde det været, om søster Olivias breve kunde sendes rundt til alle venner. Sikkert vilde det ha knyttet det allerfasteste baand, saa godt som man gjennem dem lærer at kjende baade hende og hendes arbeide. Men dette lar sig av flere grunde ikke gjøre. Derfor faar vi benytte *Kvartalshilsen* som budbærer om virksomheten.

S. Olivia skriver i brev dateret Helland 9—10 - 08: „Det er jo netop en saadan lykke, at jeg vet, jeg ikke staar alene her. Bak mig staar en hel skare arbeidere, som bærer saken paa sit hjerte. Inderlig tak for al kjærlig imøtekommenhet I lar mig erfare og som nu sist næsten overvældet mig, da jeg mottok den velfylde kasse med sykepleiesakerne. Nu er jeg med en gang blit saa svært rik. Hadde aldrig drømt om at bli saa rikelig forsynet. Men deilig er det, at jeg nu altid kan ha litt ved haanden, som kan bringe lettelse og lindring til de syke.

Deres spørsmaal om nøden vil jeg besvare: Den aandelige nød her er forfærdelig stor, det er mit indtryk. Egentlig ytre nød tror jeg ikke de lider, for de gjør saa fort fordring paa fattigkassen og faar ogsaa virkelig hjelp. Deres boliger er mangengang elendige og deres levemaate, naar vi bedømmer den ut fra vore forhold er jammerlig. Men de er nu vant til den gjennem generationer, og de er i det store heletaget friske og sunde trods levemaaten. *Men naar de blir syke eller er blit gamle, da har de det skræk-*

kelig ondt, fordi enhver forstaaelse av hvad den syke trenger saa helt mangler. Endog til den seneste tid skal man ha truffet paa den barbariske skik de har f. eks. at de heiser barselkone op under taket. — En gammel mand døde isommer efter svære lidelser. Det skulde være skrækkeligt at se hvordan han laa. Gammen var saa elendig, at det vistnok baade regnede og sneede ned til ham. Det hændte naar folk kom ind til ham, at han laa alene der i sin elendighet. Kone var paa besøk paa en anden gaard. Saa liten forstaaelse og vistnok ogsaa saa liten medfølelse har de. — Med hensyn til fattigdommen har jeg det indtryk, at den næsten altid skyldes dovenskap. Kanske er den ogsaa en forbandelse over al uærlighet, for *den* er sørgelig indgroet i dem. De gjør sig ingen samvittighet ved at undlate at betale folk, hvad de skylder. De kan bli aldeles rasende, hvis de blir krævet. — Jeg tror, at hvis Gud faar trænge gjennem hos dem og hans ord faar oplyse og lede dem, da vil der straks ske forandringer ogsaa i deres ytre forhold. For egentlig skal Tysfjord ha rike hjælpekilder. Hjemmefisket skal ofte være saa rikt, at folk strømmer til fra andre kanter for at fiske. Men lappen har vistnok ikke lært at lægge noget tilside til de magre aar, og disse vil naturligvis indtræffe. Saaledes nu de sidste par aar.

Jordbunden her skal ogsaa være udmerket, hvis man vilde umake sig med at dyrke den. Der er da ogsaa enkelte iblandt dem, som virkelig har bragt det til velstand ved flid og paapasselighet. Merkelig at de andre ikke faar lyst til at gjøre det efter, naar de ser disses arbeide kronet med velsignelse og fremgang. Men nei, dertil er de for dovne. Saa er deres fordringer til livet heller ikke større, end naar de kan skaffe sig nogle kontanter til kaffe, tobak og mel saa er de fornøiet. Det er merkelig at slegten har holdt sig saa frisk og sund indtil nu. Den maa vel ha hat et fond av op-

sparet kraft fra den tid, deres forfædre vandret om i fjeldene. Men nu i de senere aar er der trængt en fiende ind, som nok tidligere har været dem fjern, nemlig tuberkulosen. Den finder en meget gunstig jordbund i de trange, smudsige gammer. Det ser meget truende ut, da det er saa umulig at gjøre noget for at forebygge smittens utbredelse. Der gives jo bare et rum i gammen og der bor syke og friske om hverandre. Nylig har doktoren git ordre til at bygge en ny gamme til en ung gut som er angrepen. Men det vil vel være de færreste som har anledning til det.

Doktoren sukker i stilhet efter et pleiehjem, hvor man kunde bringe de syke og gamle. Men der skal mange penge til det, og kommunen er fattig, saa fra den er vist intet at vente. At der slet ikke brukes sengelinet eller haandklær, gjør det saa fortvilet i sykdomstilfælde. Kanske gives der en eller anden kvindeforening, som vil arbeide for et litet forraad av senge-linnet og haandklær, som kunne utlaanes i sykdomstilfælder?⁴

I et senere brev uttaler søster Olivia, at ingen maa glemme at dette er hendes indtrykk efter *kun* 3 maaneders ophold deroppe. Muligens vil hendes mening forandres noget, naar hun lærer forholdene bedre at kjende. Likeledes ber hun bemerket, at selvsagt kan sykdom støde til og forvolde fattigdom, saa at denne kan være *uten* egen skyld. Vi tar alt dette ind i sin helhet, fordi vi tror, det er baade godt og nyttigt for alle vore kjære venner at høre søster Olivias greie, nøkterne mening om tingene. — Søster Olivia takker saa hjertelig for alt hvad der er sendt hende baade til hende selv og til hjelp for de fattige. En del smaa venner i Larvik har nemlig sendt hende en deilig forsyning med klær. Vi bringer disse givere og alle som har været med og vil være med at yde sin skjerv til arbeidet deroppe baade komiteens og søster Olivias inderlige tak. — Saa ber hun om „litt

solskin til de smaa deroppe i mørket“. Det er litt juleglæde hun ønsker at bringe de kjære smaa hun samler om sig i søndagsskoler. Forvisset om at alle vore bidragsydere mere end gjerne vil være med paa saa kjært et arbeide har vi indkjøbt litt tøy og ved snille venners hjelp faat opsyet en del smaa-ting. Likeledes har der været mange som har hjulpet os til at sende bitte smaa-ting som leketøy. Ikke skal der meget til at glæde disse smaa, der aldrig har eiet et leketøy. En tom hermetikboks er nok, sier s. Olivia. Larviks-vennerne har ogsaa her været med. De har sendt en julekasse derop, og fra Skien er der sendt en del penge til hjelp til at glæde nogen fattige. Søster Olivia haaber at faa fat i en furu, saa der kan bli juletræ med julelys og gjenskin i glade barneøine ogsaa i Tysfjorden! I neste nummer haaper vi at kunne fortælle om julen deroppe. — Jo længer vor kjære ut-sending har været deroppe jo mere synes hendes hjerte at bløde ved at se al nøden og elendigheten omkring. Især den aandelige nød. I sidste brev klager hun over at det ser ut som vinterkulden har trængt ind i hjerterne. Menneskene har *glem*t at øve barmhjertighet mot hverandre. Det ene tilfælde værre end det andet blir hun vidne til, saa hendes breve nu er et eneste stort rop om alvorlig, ind-trængende, utholdende forbøn for Tysfjorden. Hun ber os alle være med at trønge ind paa Gud, at *Han* vil sende et Aandens veir over stedet, vække de sovende, fornye sine barn og gjøre store ting iblandt dem. Tænk eder, kjære venner! Endnu den dag idag er folket bundet i den ynkeligste tro paa troldskab og runekoner.

Grei og praktisk som søster Olivia er sendte hun os ved 1ste kvartals slutning en statistisk oversigt over sit arbeide. Vel er der forskjelligt som ikke *kan* komme med, sier hun, men i haap om at tallene ogsaa kan tale til hjerterne tar vi dem ind her:

17/7—30/9 08.

- 1 privatpleie paa Helland 1 maaned derav 5 vaakenætter.
- 1 do. i Tømmervik 4 dage.
- 17 sykebesøk derav i Tømmervik 6, Musken 4, Drag 6, Helland 1.
- 52 husbesøk derav i Kjøbsvik 3, Musken 22, Leirelv 3, Gamvik 1, Sommerset 1, Tømmervik 5, Helland 17.
- Lettere syke- og saarbehandling hjemme 32.
- 6 bibellæsninger derav 2 i Musken, 4 paa Helland.
- 2 gange søndagsskole paa Helland.

Søster Olivia har selv hat en alvorlig forkjølelse, saa hun maatte holde sengen nogle dage. Aldrig saasart var hun kommet sig, blev hun paanyt hentet til en tæringspatient, der lider av svære lungeblødninger. Der er hun fremdeles, hadde 13 vaakenætter itræk, saa det er en anstrengende, men som det synes kjær pleie.

Bed meget for vor utsending. Tilsisst en kjærlig hilsen til alle sakens venner og medarbeidere fra søster Olivia og fra komiteen.

16/12—08.

I 4 uker har hun nu været paa Tørnæs i ovenomtalte pleie. Kun 2 nætter i hele denne tid har hun sovet i sin seng. Ellers tilbringer hun nætterne i en god, bekvem gyngestol, hvor hun nok kan sove litt, sier hun, naar bare hendes patient har ro. — Hvor skal hun faa hvile ut efter denne svære tid, er det bekymrede spørsmåal, som nu reiser sig i vore hjerter. Dog vi vil tro at Gud vil berede hviletid for hende. La os be Ham derom. — Antagelig har hun ogsaa tilbragt julen der. Dette vil i tilfælde gjøre en forandring i hendes juleplaner med fester for barna. Men hun finder det aldeles uforsvarlig, sier hun, at forlate denne syke, fattige familie, saalænge de saa saart trenger hendes hjelp. I flere uker har hun

ogsaa været avskaaret fra al post. Da hun endelig fik hentet den, var den saa overvældende, at det vil ta tid inden hun kan række at besvare den og faa takket alle snille givere. Derfor ber hun i siste brev, at vor 1ste Kvartalshilsen i 1909 maa bringe hendes varmeste, hjerteligste tak til hver enkelt giver. Hun nævner: Fra Larvik kr. 40.00 og en stor kasse med julegaver. Fra K. M. A. i Skien kr. 35.00. Barneforeningen „Tusindfryd“, Fjære pr. Grimstad kr. 25.00. J. Pettersen, Larvik kr. 5.00 og kr. 2.00 fra frk. J. Sæthre, Nordsarpen. 1 pakke smaa-sager og legetoi fra fru pastor Warholm. 1 kasse sendt til Drag tror hun skal være fra frk. L. Larsen, Bergen. Saa har hun endnu liggende en anvisning paa penge; men da denne ei er hentet, ved hun ikke fra hvem. — Sidste brev er skrevet 16/12, saa vi vet, at hun ogsaa senere har faat forskjellige ting. Men hendes forandrede adresse i denne tid gjør, at det gaar dobbelt sent at faa posten, hvorfor de kjære givere ikke maa bli utaalmodige over lang venten paa svar.

Søster Olivia ber os ogsaa være med at takke og prise Gud, som fornyer hendes kræfter fra dag til dag i denne tid og gir hende overnaturlige kræfter at arbeide med. „Det er saligt at leve saadan paa naaden“, skriver hun.

Hendes bedste hilsen til hver især som staar med i arbeidet med ønsket om: Velsignet nyt aar!

Det nye Tyrki.

De forandrede forhold i Armenien har været nævnt i Kvartalshilsen og i den skrivelse som sendtes ut i anledning K. M. A.s fælles bønnedag, første søndag i advent.

Hvad er det for forandringer som er foregaat? Søndag 26de juli 1908 proklamertes en ny forfatning i Tyr-

kiet; og da Armenien styres av Tyrkiet har denne regjeringsforandring indflydelse ogsaa paa forholdene i Armenien.

Om regjeringsforandringen i Tyrkiet skriver pastor Lohmann i „Bring Lys“:

„Natten mellem torsdag 23de og fredag 24de juli fandt denne vigtige avgjørelse sted. Sultanen gav landet en fri forfatning, et tyrkisk parlament blev sammenkaldt, og nu hersker der *trykkefrihet, religionsfrihet og personlig frihet*. Men det merkeligste av alt er dog dette at sultanen har jaget bort hele den skare snyltegjester som omgav ham. Sultanen selv sier at i virkeligheten blev landet regjeret av en „bande forædere“.

Hvorledes er dette sket? Den 13de juli, altsaa 10 dage før hadde den tyrkiske major, Niazzi Bey, i spidsen for en del soldater bemægtiget sig regjeringsbygningen i Resha i Makedonien og dermed proklamert revolution. Snart viser det sig at de fleste offiserer og menige i et helt armekorps staar paa de revolutionæres side. Men det avgjørende blev dog at ogsaa Albaneserne, et dygtig folkeslag, som sultanen trodde han hadde paa sin side, gjorde fælles sak med major Niazzi Bey. En albanesisk folkeforsamling paa 20,000 mand svor „ikke at ville hvile før landet fik en ny forfatning“. Det var saaledes ikke fra nogen faa fanatikere og oprørere bevægelsen utgik, men fra den største og bedste del av folket. Og under disse forhold ønsket sultanen selv forfatningens indførelse. Det er ikke sultanen selv det nye regjeringsparti bekjemper, men alle de yndlinge som omgav ham. Og disse er nu med et eneste slag jaget ut av paladset, og istedet er der kommet mindst 7000 intelligente dygtige ungtyrker ut av fængslerne for at ta aktiv del i stats-tjenesten.

Hvad vil følgen bli? Det er klart at dette er en svær krise. Og der er uendelig store vanskeligheter at overvinde. Før det første vil formodentlig

de ufornuftige radikale elementer gjøre alt for at drive det hele ut i de urimelige yderligheter. Dernæst er hele embedsklassen saa vant med at utsuge befolkningen, at heller ikke en parlamentarisk kontrol med et slag vil kunne forandre disse forhold. Og endelig denne blanding av alle forskjellige folkeslag! Hvorledes skal Kurder, Albaneser, Armeniere o. s. v. kunne indordnes under samme retsforhold?

I hvert fald er den tid nu kommet, da de *kristne* folkeslag i Tyrkiet har et stort ansvar. Vil de nu da der er git dem frihet, bli lys og salt i Orienten? Gud gir dem nu, som aldrig før leilighet dertil. *Vor* sak er det ved bøn at hjelpe dem til at løse denne oppgave.

I begynnelsen av den kristne kirkes historie var Orienten dens midtpunkt. Ved egen skyld nedkaldte Orientens menigheter dommen over sig. Nu — *henimot dages ende* rykker Orienten endnu en gang frem som midtpunkt. Det er av vældig betydning hvorledes Kristi menighet nu vil stille sig, — *vi staar overfor en stor avgjørelse*.

Uten at vi endnu offentlig tør uttale os om hvilke muligheter der vil frembyde sig, er det indlysende for enhver hvor meget der vil avhænge av, at vi — *den troende menighet* — i dette avgjørende øieblik er paa vor post“.

Fra Armenien.

(Meddelelserne fra søster Bodil er litt gamle. Men vi vilde gjerne at K. M. A. vennerne skulde faa et saa samlet indtrykk som mulig fra søster Bodils arbeidsfelt i Musch, og har derfor tat op meddelelser like fra begynnelsen av hendes arbeide der).

Brudstykker av brev av 25—11—07.

Musch er en by i Vilajit Bitlis, er midtpunkt for den armeniske befolkning og er ca. 3000 aar gammel. Nøden i de 150 landsbyer omkring

Musch er skrækkelig. Her blir nu indrettet et barnehjem for 50 barn, og et midlertidig sykehus, hvor jeg daglig holder poliklinik fra 8—12^{1/2}; denne besøkes av mange, ogsaa tyrkere. En mand, der lider av meget daarlige øine blir daglig behandlet, og det er en glæde at se hvorledes øinene stadig bedres. Han er selv meget taknemlig. Jeg tar ikke penge for medicin eller behandling, da v. Dobblers mener at regjeringen da vilde lægge mig hindringer iveien, fordi jeg ikke har diplom fra Konstantinopel. Forskjellige gaver bringer de mig som f. eks. en stor levende gaas, et utskaaret bret, to okka vindrusaft. — Dagen flyver saa hurtig. Formiddagen gaar med at behandle de syke; derefter besøker jeg barnehjemmet og laver medicin, da jeg her i apoteket omtrent intet kan faa. Kl. 12^{1/2} spiser vi middag; fra 1—2 studerer jeg min bibel; fra 2—3 læser jeg armenisk eller tyrkisk og saa om eftermiddagen gaar jeg i sykebesøk rundt om i Musch. Det er i sandhet beskjæmmende at se, hvorledes jeg ofte med smaa midler kan faa lov at hjelpe dem. Ja her er i sandhet en rik arbeidsmark. En læge kunde her hurtig vinde hele befolkningens hengivenhet og tillid. Mange burde opereres, men herfra er 3 dages ridt til Erzerum, hvor der er en dygtig amerikansk læge.

Ofte staar jeg rent raadløs, helt kastet paa Herren. Min praksis stiger foruroligende; blir det saadan ved, forstaar jeg ikke hvordan jeg skal overkomme det alene. Dr. Atkinson har git mig nogen fortrinlige pulvere og tabletter til de her gjængse sykdomme. Men det gjælder jo at stille den rette diagnose. Ofte naar jeg staar raadløs og uvidende, kan Herren hjelpe saa forunderlig. Jeg behandler en av de gregorianske lærerinder for hendes øine, og haaber at kunde tilse hende hver onsdag og kan da ogsaa tale og bede med hende. Jeg tænker at leie et værelse her i nærheten til poliklinik, da det ikke er saa godt at

ha den i samme hus som barnehjemmet, og haaber jeg senere at kunne samle kvindene til bibeltime en gang ukentlig. Bare jeg kunde finde en lærerinde av vor menighet som kunde hjelpe med at lære dem at læse.

Det er en ynke at se de mange smaa nøkne barn fra elendige hjem, uten andet at dække sit legeme med end nogen elendige pjalter, uten sko og strømper endog om vinteren. Herren er god som gjør saa mange hjerter hjemme villige til at hjelpe.

Hjertelig tak til enhver som beder for mig og mit arbeide her. Mange hjertelige hilsener til hver enkelt av vennerne fra eders i Jesu kjærlighet forbundne søster

Bodil Bjørn.

Bønnekjeden.

Nyt bønnekort for 1909 er nylig utsendt til alle bønnekjedens medlemmer. Kortet er, efter flere uttalelser at dømme, blit en kjær ven for mange. En skrev nylig, at bønnekortet hadde været hende til stor hjelp og velsignelse; „for ofte naar det har været et og andet tungt og jeg tok kortet, saa blev de skriftsteder som stod der til hjelp og trøst for mig“.

En anden sier: „Døren til forbønnens vidunderlige tjeneste er blit aapnet for mig gjennom K. M. A.s bønnekort“. — „At *verden* er vor arbeidsmark, har jeg lært av K. M. A.s bønnekort“, sier en tredje.

Vi glæder os over dette og takker for slike opmuntrende ord og hilsner. De er for os et vidnesbyrd om at Gud har bruk for og vedkjender sig ogsaa

K. M. A.s gjerning. Maatte vi bare lære bedre og bedre at gjøre forbønnens tjeneste; Gud har git den saa fremtrædende plads i sit rikes husholdning. „Tro“ er det ord som iaar gaar som den ledende tanke gjennom kortet; og av vor bibel — Hebr. 11 — vet vi hvad fortidens hellige utrettet „ved tro“. — Maatte ogsaa vi, det 20de aarhundredes barn lære helt ut at leve, virke, tjene „ved tro“. Maatte vi „bringe hele tienden ind“ d. v. s. stille hele vor personlighet — tid, evner og midler — i Herrens tjeneste — ja da lover han selv at han vil „uttømme over os velsignelser, mere end nok“.

Gud velsigne bønnekortet ogsaa for 1909 for hver enkelt en som bruker det, og for al den gjerning i Guds rike som vi gjennom det bærer frem i bøn.

H. D.

Kvartalshilsen

er et litet forsøk vi har gjort for at faa et bindeled mellom K. M. A.s medlemmer landet rundt, som mellom dem, os og vore arbeidere i de forskjellige „grene“ vi nu har faat inden K. M. A. Den utkom ifjor med to nummere, og vi haaper at den iaar maa kunne komme ut med fire. Paa vort spørsmål om hvorledes utgivelsen bedst burde ordnes, har vi faat mange opmuntrende svar. Det ser ut som „Kvartalshilsen“ alt maa ha faat mange venner, ja at man finder den at være et uundværlig led i arbeidet.

Ifjor sendte vi „Kvartalshilsen“ til

alle de medlemmer som betaler aarsavgift. Det vil bli gjort ogsaa iaar. Men etter forslag fra flere er *aarsavgiften forhøiet til 80 øre*, for at de med „Kvartalshilsen“ forbundne utgifter derved kan bestrides.

Vi haaper at alle K. M. A. medlemmer som er blit glade i „Kvartalshilsen“ vil gjøre hvad de kan for at den kan bli kjendt av rigtig mange.

Vi skulde saa gjerne ha sendt „Kvartalshilsen“ ogsaa til alle dem der tilhører K. M. A. gjennom Bønnekjeden, men det lar sig ikke gjøre. Derimot haaper vi at mange av Bønnekjedens medlemmer vil betale aarsavgiften 80 øre og faa sig „Kvartalshilsen“ tilsendt.

Skulde det være nogen der gjerne vil ha „Kvartalshilsen“, men ikke ønsker at betragtes som K. M. A. medlemmer kan man ogsaa abonnere paa den til samme pris, 80 øre pr. aar.

Saa være da „Kvartalshilsen“ anbefalet til alle venners forbøn og kjærlighet.

Den faaes ved henvendelse til frk. Kaja Bjørset, Jørgen Moes gate 1 b, Kr.ania.

K. M. A.s bibelkursus.

To vintre har vi i K. M. A. faat lov til at samle en del yngre og ældre kvindelige arbeidere i Guds rike til et seks ukers bibel- og missionskursus. Hos dem som staar i arbeidet for Guds rike blir der en altid sterkere trang efter at dygtiggjøres til denne gjerning. Man kjender mere og mere at ogsaa det frivillige kjærlighetsarbeide

for at utbrede Guds rike kræver sin utdanning. Og derfor kommer flere og flere baade av unge og ældre og spør efter hjælp til at bli dygtigere arbeidere.

Saa gjorde da K. M. A. for to aar siden det første forsøk med et seks ukers bibel- og missionskursus for kvinder. Det første kursus ordnedes saa at der undervistes hver dag baade formiddag og ettermiddag; og ved siden derav var der ogsaa anledning til litt deltagelse i praktisk menighetsarbeide.

Ifjor ordnet vi os saaledes at kurset deltes i to partier, et ettermiddagsparti med to undervisningstimer 3 gange i uken, og et aftenparti, ogsaa med to timer 3 gange i uken.

Iaar vil kurset bli ordnet paa samme maate, dog med den forandring at der ved aftenpartiet iaar kun vil være en undervisningstime hver gang. De der kan delta i aftenpartiet er nemlig folk der som regel er optat hele dagen, og derfor vanskelig orker mere end en times arbeide om aftenen.

Undervisningen vil ogsaa iaar bli i bibel og mission.

Presterne Iversen og Schreiner der like fra første stund har vist dette K. M. A.s arbeide sin interesse, vil ogsaa iaar gi timer ved kurset. Desuten vil der bli git timer av pastor Storjohann, frk. Sinding, frk. Anker, frk. Dons. Kursets leder er frk. Thora Wedel-Jarlsberg.

Betalingen er for ettermiddagspartiet kr. 5.00, for aftenpartiet kr. 2.50.

Det vil bli avholdt fra midten av februar til utgangen av mars, og indmeldelser sendes frk. Thora Wedel-Jarlsberg, Gabels gate 43 inden utgangen av januar.

Kursets lokale blir i Camilla Collets vei 51.

Saa ønsker vi alle der maatte ville delta i K. M. A.s tredje bibelkursus et hjertelig velkommen, og vi ber alle venner om at gjøre ogsaa denne gren av K. M. A.s arbeide til gjenstand for megen bøn.

K. M. A.s smaaskrifter.

Mange har lært at kjende og sætte pris paa K. M. A.s smaaskrifter. De passer godt til at lægges ind i et brev som en hilsen; de finder ogsaa mere vei til sykesengene; og i arbeidet for at utbrede missionskundskap er „Missionstimer“ en god hjælp.

Nu er to nye netop utgit: Nr. 32 „Hvad søger I“ av K. L. Titlestad, Nr. 33 „En omvendt kineserinde“ (oversat fra engelsk). — Begge disse koster 3 øre. — Idet vi takker alle K. M. A. venner for al hjælp med at sprede K. M. A. smaaskrifter, ber vi eder ogsaa i det nye aar at omfatte denne gren av arbeidet med kjærlighet.

Baade smaaskrifter og bønnekort faaes ved henvendelse til frk. Thea Syvertsen, Thv. Meyers gate 67.